

ΠΑΠΪ

παπί, το, ουσ. [υποκορ. του ουσ. πάπια], μικρή πάπια· (στη γλώσσα των μηχανόβιων) το Honda-50 και γενικά όλες οι μοτοσικλέτες μικρού κυβισμού: «αγόρασε ένα παπί για να πηγαίνει στη δουλειά του». Υποκορ. **παπάκι, το**.

- *γίνομαι παπί*, καταβρέχομαι, ιδίως από τη βροχή: «μ' έπιασε ξαφνικά βροχή στο δρόμο και μέχρι να 'ρθω, έγινα παπί». (Λαϊκό τραγούδι: *κίνησα πρωί για να 'ρθω, μ' έπιασε ψιλή βροχή, ας ερχόσουνα, βρε μάγκα, κι ας γινόσουνα παπί*). Συνών. *γίνομαι κατσί / γίνομαι λούτσα / γίνομαι μούσκεμα / γίνομαι μουσκίδι*.

- *τον κάνω παπί*, τον καταβρέχω: «του 'ριξα έναν κουβά νερό απάνω του και τον έκανα παπί». Συνών. *τον κάνω κατσί / τον κάνω λούτσα / τον κάνω μούσκεμα / τον κάνω μουσκίδι*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας